

..: BOEMERANG - LEDENBLAD Animo ..:

tweemaandelijks ... juli - augustus 2013

Animo ... tel 02 552 02 67 ... info@animoweb.be ... www.animoweb.be
afgiftekantoor 1099 Brussel x :: P.702025

..: DOSSIER ..:

- 3 - Jongeren en welzijn

..: LOKAAL GETOETST ..:

- 4 - Diversiteit

..: INTERNATIONAAL ..:

- 5 - Finis, les cumuls

..: INTERVIEW ..:

- 6 - Let's go urban

..: ZOMERCAMPAGNE ..:

- 7 - Flower to the people

..: FOTOVERSLAG ..:

- 8 - Lentecongres en Pride

animo

JONG LINKS

Flower
to the
people

IN DE KIJKER

Foto Animo

Actie tegen GAS

Animo voerde tot het laatste ogenblik actie tegen de verstrenging van de GAS-wetgeving. Zo stonden ondanks de blok en examens enkele actievoerders op de stoep voor de Kamer net voor de wet gestemd ging worden. Omdat Animo zich niet laat kennen voerden we actie met de slogan: 'sp.a, is Animo dan ook overlast?' Als sp.a jongeren werkelijk kansen wil geven, dan past het unaniem goedkeuren van de verstrenging van de GAS-wetgeving daar totaal niet bij. Helaas werd de wet wel unaniem goedgekeurd door onze moederpartij maar we zouden onze naam geen eer aandoen als we het hier bij laten en daarom: sp.a en anderen: u hoort nog van ons!

Foto Animo

Nieuwe afdeling Tessenderlo opgericht

Op 29 mei werd Animo Tessenderlo opgericht. Vier enthousiastelingen prikten al verschillende data voor vergaderingen en activiteiten. Een we-maken-ons-bekend campagne zal gebeuren in de foyer waar sp.a Tessenderlo zijn jaarlijks Rood Bal houdt. Na hopelijk vele nieuwe aanwinsten na een avond dansen zal er een eerste open activiteit doorgaan voor leden en enthousiastelingen. Zangtalenten, hou zeker de nieuwe facebookpagina van Animo Laakdal in de gaten want binnenkort organiseren ze een karaokeavond. Proficiat aan Yves Peys en zijn ploeg en veel succes!

Foto Animo

Uitdeelactie 'Het Vlaanderen van Morgen'

In tal van studentensteden werd er midden mei een gezamenlijke uitdeelactie gehouden ter promotie van de sp.a teksten Het Vlaanderen van Morgen. Onze afdelingen in Gent, Antwerpen, Kortrijk, Hasselt, Brussel en de Kempen gingen samen met sp.a mandatarissen de straat op en gingen in gesprek met studenten over de invulling van de waarden vrijheid, gelijkheid en verbondenheid.

::: edito :::

foto Hans Roels

BESTE ANIMOLID

Jong en politiek actief. In eigen land kan dat zonder risico. We kwamen op straat tegen de verstrenging van de GAS-wetgeving, lieten onze stem horen voor een hervorming van het onderwijs en waren volop aanwezig op de Pride in Brussel.

In Turkije kwamen recent ook heel wat mensen op straat. Voor vrijheid, voor democratie, voor hun overtuiging. Niet zonder gevaar. Abdullah Co-mert, een 22-jarig lid van onze zusterorganisatie CHP Youth werd vermoord tijdens de protesten. En iets verder weg, in Syrië, nog meer leed.

Een humanitaire crisis waar zeer weinig aan wordt gedaan. Noch op Belgisch, noch op Europees niveau. Of was de opheffing van het wapenembargo naar Syrië door de EU dan een actie om het geweld te stoppen? De opheffing van het embargo is volgens ons totaal het verkeerde signaal. Met een solidariteitsactie op 9 juli willen we dit drama terug uit de vergetelheid halen. Wij willen niet de generatie zijn die niets deed.

Vurige groeten,

Maite Morren
Voorzitter Animo jong links

::: JOUW MENING :::

Aandacht voor diversiteit blijft nodig

Politieke assemblees weerspiegelen vandaag nog steeds onvoldoende de diversiteit die onze samenleving rijk is. Nochtans mag het belang hiervan niet worden onderschat. Wie je bent, heeft invloed op wat je belangrijk acht. Hoe diverser een parlement of gemeenteraad is samengesteld, hoe groter de kans wordt dat de belangen, grieven en noden van verscheidene maatschappelijke groepen mee worden genomen in de politieke discussies en beslissingen, net omdat verschillende politici allen hun leefwereld meebrengen naar het parlement of de gemeenteraad.

Laten we deze theorie even concreet maken met een voorbeeld over de vertegenwoordiging van vrouwen. De vrouwelijke parlementsleden die in de periode 1900-1979 gemiddeld 1,6% van de Kamerzetels bezetten, waren verantwoordelijk voor maar liefst een vierde van de tussenkomsten ten voordele van vrouwen. Indien we enkel de periode met vrouwelijke vertegenwoordigers (1930-1979) bekijken, loopt hun percentage interventies ten voordele van vrouwen zelfs op tot ruim een derde. Vanaf 1940 schommelde het aandeel van de vrouwelijke parlementsleden in het totale aantal interventies ten voordele van vrouwen rond de 40%. De vrouwelijke parlementsleden waren in verhouding tot hun aantal duidelijk overactief in het behartigen van vrouwenbelangen.

Wat de vertegenwoordiging van vrouwen betreft, is er de afgelopen decennia al enorm veel vooruitgang geboekt, hoewel ze ondanks het quotasysteem nog steeds ondervertegenwoordigd blijven in vergelijking met hun aandeel in de samenleving. Ook holebi's lijken steeds beter hun weg naar een verte-

genwoordigend mandaat te vinden. Deze conclusie kunnen we helaas niet voor alle maatschappelijke groepen trekken. Zo blijven etnische minderheden, arbeiders en andere laagopgeleiden sterk ondervertegenwoordigd in alle parlementen in ons land. Dat arbeiders een meerwaarde kunnen bieden werd op 25 oktober 2012 in de plenaire vergadering van de Kamer aangetoond door Meryame Kitir, na de aangekondigde sluiting van Ford Genk. De manier waarop Kitir tussenkwam, was doorleefder en diepgaander dan om het even welk ander parlements-lid dit had kunnen doen. Van parlementsleden die zelf tot historisch benadeelde groepen behoren, kan worden verwacht dat ze meer aandacht zullen hebben voor de problemen van hun eigen sociale groep.

Partijprogramma's beschrijven niet alle beleidsthe-ma's en doen geen uitspraken over elke beslissing die in de loop van het besluitvormingsproces moet worden genomen. Vertegenwoordigers beschikken bijgevolg over een zekere mate aan autonomie in hun vertegenwoordigend werk, vooral wanneer nieuwe thema's op de politieke agenda komen. Precies onder dergelijke omstandigheden kan de vertegenwoordiging van en toewijding aan de behartiging van belangen van sociale groepen verwacht worden van vertegenwoordigers die tot de betreffende sociale groep behoren, omdat zij zich, vanuit hun eigen ervaringen en maatschappelijke positie, beter dan niet-descriptieve vertegenwoordigers bewust zijn van de problemen die ze in de samenleving ondervinden.

Stijn Smets, 26 jaar, Jongsocialisten VUB,
student Politieke Wetenschappen

'Jouw Mening' geeft elke Boemerangeditie een lid van Animo de kans zijn of haar opiniestuk te publiceren. Wil je ook al lang jouw mening kwijt over een politiek heet hangijzer? Wil je dit delen met alle Animo-leden? Ontketen dan de opiniemaker in jezelf en stuur jouw stuk naar info@animoweb.be

:: DOSSIER ::

DSM-V: geëvolueerd medisch hulpmiddel of gevaarlijke evolutie?

Op 18 mei lanceerde de American Psychiatric Association zijn vijfde editie van haar diagnostische handboek voor de psychiatrie. De lancering van deze DSM-V, wat staat voor Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, ging niet zonder slag of stoot. Clinici, onderzoekers, patiënten en journalisten uitten al heel wat kritiek.

Het is frappant hoe een medisch hulpmiddel zo een storm van reacties kan uitlokken, maar helaas hebben ze hiervoor een zeer goede reden. De invloed van dit boek is dan ook niet te onderschatten. Het kan bepalen of je behandeling en/of medicatie terugbetaald wordt, welke strafmaat iemand kan worden opgelegd en kan zelfs voorzieningen van maatschappelijke en onderwijsinstellingen treffen.

Hoe normaal is pathologisch?

De kritiek op de DSM-V komt neer op twee belangrijke lijnen. Enerzijds zou het ervaringen die bij het normale leven horen pathologiseren door nieuwe stoornissen in te voeren. Anderzijds zouden de diagnostische drempels zo laag worden gelegd dat mensen te snel een behandeling met medicijnen voorgeschreven krijgen die een gevaar kunnen zijn voor hun gezondheid. Deze twee punten dragen bij aan de kritiek op de medicalisering van onze maatschappij.

Allemaal aan de pillen!

Animo pleit al jaren voor maatregelen die een halt toeroepen aan de medicalisering van onze westerse wereld. Neem nu bijvoorbeeld ADHD. Er is een duidelijke toename in de verkoop van Relatine en andere kalmerende middelen. Uit onderzoek blijkt echter dat er geen stijging te vinden is in het aantal personen met deze stoornis. In de DSM-V vinden we nu echter een oprekking van de definitie van ADHD,

waardoor het aantal behandelingen en diagnoses nog meer zal stijgen. Hetzelfde verhaal zien we bij depressie waarbij nu de rouw-exceptie is opgeheven. En als we de DSM-IV al mochten geloven, leed bijna elke levende persoon op onze aardbol wel aan een of andere psychische stoornis. Deze evolutie treft vooral twee kwetsbare groepen: kinderen en ouderen. Vele professoren en experts roepen dan ook op om deze diagnostische bijbel af te zweren.

Bij de American Psychiatric Association trekken ze zich er echter weinig van aan. Deze elite lacht alle kritiek weg en voert een ondemocratische en niet

transparante koers. Bijvoorbeeld: de tien DSM-IV categorieën zijn vervangen door zes prototypen met nieuwe en complexe criteria, een beslissing van een werkgroep die zeer ver af ligt van de algemene consensus van het werkveld. In de nieuwe DSM-V geeft men ook risicocriteria voor het ontwikkelen van psychoses bij jongeren, hoewel 2/3 van die risicogroep nooit een psychose krijgt. En zo zijn er nog honderden andere voorbeelden uit deze nieuwe editie van het diagnostische handboek waaraan elke psychiater, willen of niet, gebonden is.

De lobby zegt u?

Inderdaad, hier is de farmaceutische lobby hard aan het werk. Hoe meer stoornissen en diagnoses, hoe meer winst. Een pijnlijke, kapitalistische insteek dat een gevaar vormt voor onze maatschappij. Animo drukte zich al vaak negatief uit over deze lobby, die steeds meer aan macht wint. Met de lancering van deze nieuwe psychiatrische bijbel zijn we dus nog veel verder van huis, alle terechte kritiek ten spijt. Animo pleit dan ook voor een constructieve oplossing zodat we met zijn allen, artsen en patiënten, onze gezondheid én onze maatschappij niet verder in gevaar te brengen. Laten we samen gaan voor een gezonde samenleving waarin mensen met stoornissen worden behandeld voor hun welzijn en niet voor de winst van de farmaceutische bedrijven!

Lore Vonck

::: LOKAAL GETOETST :::

De term diversiteit wordt in onze maatschappij vaak gebruikt, maar ook vaak misbruikt. Wanneer over diversiteit gesproken wordt, loopt men al snel vast in negatieve verhalen. Samenlevingsproblemen, etnisch-culturele minderheden in de werkloosheid en gaybashing zetten diversiteit in een negatief daglicht.

De problemen die er bij horen kun je niet negeren, maar we moeten minstens evenveel aandacht geven aan de positieve aspecten van diversiteit en het opentrekken naar onze samenleving, maar ook naar onze eigen werking binnen Animo. Diversiteit laat zich voelen in solidariteit naar andere generaties, mensen met een andere afkomst, mensen met verschillende opleidingsniveaus, mensen met een andere seksuele voorkeur ... Hoe verschillend we ook zijn, wat ons allen verbindt is die diversiteit. Want, hoe “geitenwolliesokkerig” het ook klinkt, we moeten kijken naar wat ons verbindt en niet naar wat ons doet verschillen van anderen.

AFDELING AAN HET WOORD

Als “Lokaal Getoetst”-reporter reed ik om dit thema te bespreken naar **Animo Laakdal**, een relatief nieuwe afdeling die een vliegende start maakte in de Kempen. Ik had er een gesprek met Animo-voorzitter **Stijn Van der Vliet**.

De kerngroep startte met het idee dat alle lagen van de bevolking vertegenwoordigd zouden moeten zijn in Animo. Een mooi ideaal, dat niet zo eenvoudig te realiseren valt. Om zoveel mogelijk mensen te bereiken dien je een breed aanbod te hebben: wat de ene leuk vindt, is saai voor een ander. Animo Laakdal werkt dan ook met 3 pijlers: activiteiten, maatschappelijk en politiek.

Met de “activiteiten” probeert Animo Laakdal jongeren op een laagdrempelige manier te ontmoeten. Belangrijk hierbij is dat de jongeren het zelf organiseren en dat ze op deze manier elk hun talenten kunnen ontwikkelen. Jongeren krijgen op deze manier ook een stem omdat ze zelf kiezen wat ze willen organiseren en tonen zo wat ze belangrijk vinden.

Het “maatschappelijk luik” bestaat uit het ondersteunen van bestaande verenigingen zoals woonzorgcentra, buurtontwikkeling, ... en het ondersteunen van elkaar in hun studie. De jongeren van Animo Laakdal steken graag de handen uit de mouwen en krijgen hiervoor lovende woorden terug van diverse organisaties. Niet alleen bouwen ze zo hun netwerk uit, ze gaan ook het standaardbeeld van de nonchalante jongeren uit de weg en tonen dat er een hele groep zich wel nog kan engageren.

De laatste pijler is “politiek” waarbij ingezet wordt op de politieke ontwikkeling. Hierbij wordt opnieuw nagegaan wat er leeft bij jongeren. In Laakdal zijn er bijvoorbeeld amper plaatsen waar jongeren kunnen samenkomen. Als je er eens zit wordt je weggestuurd door de politie en ook het jeugdhuis is maar één keer per week open. Dat zijn voorbeelden uit Laakdal, maar iedereen kan wel gelijkaardige lokale thema's verzinnen. Met deze thema's kun je het draagvlak van je afdeling vergroten, zowel binnen je afdeling als erbuiten.

Wat bovendien opvalt als je met de mensen van Animo Laakdal spreekt is dat ze er zelf veel voldoening uit halen en dat de sfeer zeer goed is. Een teken dat de combinatie van de drie pijlers goed werkt om een succesvolle Animo-afdeling te zijn waar diversiteit en laagdrempeligheid geen problemen zijn.

Bedankt voor het gesprek aan voorzitter Stijn Van der Vliet en het hele team van Animo Laakdal. Doe zo voort!

Daria Vervaeet

::: STANDPUNT :::

Handen om trots op te zijn

Weet je wat me het meest intrigeert bij mensen? Hun handen. Handen vertellen het hele levensverhaal van hun bezitter. De mooiste zijn niet de gave, gemanicuurde handen die reclame naar voor schuift, maar werkhanden. De grote, eeltige handen die in een fabriek werken of de ruwe, droge die schoonmaken of zorgen.

Onze maatschappij verkiest de gave handen boven deze werkhanden. Om economisch te overleven gaan we voor een kenniseconomie die zich in België vooral concentreert op diensten. Als kind worden we gestimuleerd voor het ASO te kiezen en later studeren we het beste aan de unief. Gek genoeg lijken het vooral de bezitters van de werkhanden te zijn die er alles aan doen om hun kinderen weg te houden bij de jobs die ze zelf uitoefenen. Zijn ze dan niet trots op hun werk? Zijn ze, zoals Marx schreef, zozeer vervreemd van hun productie?

Hun meest gebruikte argument is “We willen dat je het beter hebt dan wij.” In België klopt het inderdaad dat arbeiders minder rechten hebben dan bedienden. Zo heb ik als startende bediende een opzegtermijn van 3 maanden, terwijl mijn vader minstens 10 jaar bij dezelfde werkgever moet werken om op dezelfde opzegtermijn recht te hebben. Hij werkt al 20 jaar in hetzelfde bedrijf en kan na maximum 112 dagen (+/- 6 maanden) op straat staan. Ontnuchterend, niet?

Bovendien zorgde de komst van de (Amerikaanse) managementcultuur in de jaren 1990 er voor dat arbeiders nog weinig te zeggen hebben in het productieproces: alles moet sneller, efficiënter en wordt van bovenaf opgelegd. In het slechtste geval zit een werknemer al aan de zoveelste herstructurering.

Maar eigenlijk beginnen de problemen al vroeger. Onze maatschappij toont nog steeds weinig waardering voor het technisch en beroeps-onderwijs. Door het watervalsysteem verzamelt dit onderwijs eerder leerlingen die niet in het ASO mee kunnen en die daardoor gedemotiveerd zijn, dan leerlingen met een passie voor techniek. In vele gevallen is dit onderwijs ook meer gekleurd. Deze factoren schrikken ouders af, waardoor ze hun kinderen naar studierichtingen sturen die hen niet passen.

Ik vind dit ontzettend jammer. De laatste tijd ontmoet ik veel vakmensen die trots zijn op hun werk (en op hun handen) én die goed hun kost verdienen. Een bekwame mecanicien of metser kan zelfs meer verdienen dan de meeste bedienden. Bovendien zorgt het gebruik van moderne technologie ervoor dat deze beroepen geen ‘afbeulwerk’ hoeven te zijn. Ze tonen dat er nog een plaats is voor arbeid in onze economie.

Kenmerkend voor deze trotse werkhanden is dat ze heel ondernemend zijn. Vaak gaat het om zelfstandigen die dingen maken die absoluut nodig zijn of die het gat in de markt gevonden hebben. Ze scholen zich regelmatig bij, zodat ze toegevoegde waarde blijven creëren. Arbeid is dus zeker niet gelijk aan laaggeschoold of weinig kwalitatief. Een ander kenmerk is passie en talent. Deze mensen hebben bewust gekozen voor hun vak en/of zijn er heel goed in. Ze kennen ook een grote mate van autonomie of inspraak in hun job. Bij zelfstandigen is dit evident, maar je vindt het ook binnen een bedrijf dat open staat voor de participatie van zijn werknemers. Ik heb zelden een arbeider gezien die zo gemotiveerd was als de man die uitgedaagd werd het productieproces van zijn lijn te verbeteren én erin slaagde.

Laten we dus eindelijk scholen creëren die passie en talent ondersteunen. Stop met leerlingen naar richtingen te sturen die hen niet liggen, maar die een hoger aanzien genieten. Herwaarder arbeiders. Geef hen een statuut dat gelijk is aan dat van bedienden. Stimuleer hun inspraak en ondernemingszin binnen het bedrijf. Het zijn geen wegwerpwerknemers. Zorg ervoor dat de bezitters van werkhanden er weer trots op worden, net als op de producten die ze maken. Het zijn de mooiste handen die er zijn.

Evi Geypen

Finis, les cumuls!

Soms loont het de moeite om eens over de grens te kijken naar de thema's waar andere socialistische jongeren actie rond voeren om ideeën op te doen. Bij zijn aantreden als voorzitter van de Franse MJS wou Thierry Marchal-Beck een einde maken aan de cumul tussen parlamentslid en een uitvoerend mandaat op het lokale niveau, zoals burgemeester of schepen. Twee jaar later heeft hij de toezegging van de Franse regering dat er dit jaar nog een wet wordt gestemd die deze cumul verbiedt.

“We zorgen ervoor dat parlementsleden hun functie niet langer kunnen combineren met een uitvoerend lokaal mandaat”. Het was een van de zestig beloftes waarmee François Hollande in 2012 naar de Franse kiezer trok tijdens de campagne voor de presidentsverkiezingen. Bij onze zuiderburen was het op dat moment nog perfect logisch dat een senator ook burgemeester was en/of voorzitter was van de regionale raad.

Een burgemeester of een schepen heeft echter vaak enorme verantwoordelijkheden op het lokale niveau, waardoor het parlementaire werk blijft liggen. Voor de grote meerderheid van de PS-militanten was het gewoon een kwestie van efficiëntie en respect ten opzichte van de kiezer dat wie een mandaat toevertrouwd krijgt, hetzij in een uitvoerende functie, hetzij als parlamentslid, dat ernstig opneemt en zich er honderd procent voor inzet. Iets wat onmogelijk is als je twee zulke functies combineert. Bovendien krijgen nieuwkomers in de politiek hierdoor meer kansen om verkozen te worden, wat de vernieuwing van de politieke klasse ten goede komt.

Meer dan 70 procent van de PS-militanten keurde het strijdpunt van de non-cumul daarom al in 2009 goed. Martine Aubry, de toenmalige voorzitter, liet dit een jaar later als partijstandpunt aannemen. Ze vroeg alle kandidaten die namens de PS deelnamen aan de verkiezingen voor de Senaat en voor de Kamer ook om een individueel engagement te tekenen en als parlamentslid tegen 1 oktober 2012 afstand te doen van hun uitvoerend lokaal mandaat. Ondanks het ondertekenen van het engagement lieten veel parlementsleden na de verkiezingen hun onwil blijken om hun beloftes na te komen en afstand te doen van hun lokaal uitvoerend mandaat. Ze brachten aan dat ze via hun uitvoerend lokaal mandaat beter voeling met het terrein konden houden en zo beter hun job konden doen in het parlement.

De MJS bleef druk zetten op François Hollande en de regering om de verkiezingsbelofte te realiseren. Uiteindelijk kwam er een compromis uit de bus. Er wordt dit jaar nog een wet gestemd die parlementsleden zal verbieden om hun functie te combineren met een lokale uitvoerende functie. De wet zal echter enkel gelden voor wie na de verkiezingen van 2017 nog een zitje in het parlement heeft.

In België zien we dat burgemeesters van grote en centrumsteden als Antwerpen, Mechelen, Charleroi, Luik, Kortrijk of Tongeren eveneens parlamentslid zijn. En laat ons eerlijk zijn: ook binnen de eigen partij hebben we burgemeesters en schepenen van grote steden die deze fulltime job combineren met een mandaat als parlamentslid of het nodig vinden om ook nog eens in de provincieraad te zetelen. Met het oog op de verkiezingen van 2014 zouden we het voorbeeld van de Franse PS kunnen volgen en alle kandidaten op de lijsten een charter laten ondertekenen, waarbij ze beloven zich ofwel op hun lokaal uitvoerend mandaat te focussen ofwel zich 100 procent te inzetten als parlamentslid.

Onze fractieleider in de Kamer gaf in 2010 het goede voorbeeld. Nadat ze verkozen was als parlamentslid nam Karin Temmerman die functie op en stopte ze met haar schepenambt in Gent. Een beslissing die Fatma Pehlivan een jaar daarvoor ook had genomen toen ze van het Gentse schepencollege naar het Vlaams Parlement verhuisde. Iedereen zou zo consequent moeten zijn en als jongeren hebben we de vrijheid, maar eigenlijk ook de plicht om dit bij de partij te bepleiten.

Marc Soubry

YES Bureau meeting

24 - 26 MEI 2013

Het weekend van 24 mei was ik te gast in Dublin bij Labour Youth Ireland voor mijn eerste Bureau meeting. Het was een weekend vol interessante debatten, internationale solidariteit en - je zou het niet verwachten in Ierland - zon! Ik was daar uiteraard niet alleen.

Het voltallige YES Bureau, het Presidium en de Control Commission waren uitgenodigd. Wie? Wel, onze Europese koepel YES (Young European Socialists) bestaat uit een aantal organen die het jonge Europese socialistische gebeuren in goede banen trachten te leiden. Vooreerst is er het Presidium dat je kan vergelijken met het nationaal Animo bestuur en dat bestaat uit 10 vicepresidenten. Daarnaast heb je het Bureau. In het Bureau zetelt een afgevaardigde van elke organisatie die volwaardig lid is van YES. Dat wil zeggen dat er voor België een vertegenwoordiger is voor zowel Animo als MJS (Mouvement des Jeunes Socialistes). Het Bureau kan je vergelijken met een Algemene Vergadering en draagt de eindverantwoordelijkheid van alles wat YES doet en beslist. Toegegeven, als kersvers Bureau member klonk me dat toch een beetje angstaanjagend in de oren die verantwoordelijkheid. Maar gelukkig is er nog een derde orgaan, de Control Commission, die alle regels, procedures en financiën nauwlettend in de gaten houdt. Tot slot heb je nog de President en de Secretary General, respectievelijk Kaisa Penny en animolid Thomas Maes.

Één van de belangrijkste agendapunten in de vergadering was de verkiezing van de coördinatoren van de YES Networks en Working Groups. Er zijn drie Networks (feminist, queer, student) en 3 Working Groups (expanded democracy, fight against right-wing extremism, socialist economics) die elk focussen op een specifiek thema. Animolid Nico De Winter werd unaniem verkozen tot YES working group coordinator on expanded democracy. Proficiat!

Verder waren er tijdens deze Bureau meeting sessies over jongerenwerkloosheid, de campagne voor de volgende Europese verkiezingen, het zomerkampprogramma, het fundamenteel programma van de Europese socialistische partij (PES) en een Code of Conduct voor alle YES events.

Als je meer wil weten over één van deze thema's of over YES in het algemeen aarzel dan niet om Animo of mezelf aan te spreken (jeroenborghs@gmail.com). Next stop in YES-land is het zomerkamp in Turkije.

Jeroen Borghs

TELEX INTERNATIONAL

Animo was sterk vertegenwoordigd op de Winteruniversiteit van YES in Brussel. Een weekje Europa in onze eigen hoofdstad. De Animo's bewezen zich als geknippede gastheren en -vrouwen voor onze Europese zusterorganisaties en zorgden voor heerlijk ontspannende avonden! ❖ Het Workers Youth Festival in het Duitse Dortmund was een groot succes. 3500 aanwezigen, waaronder Animo jong links met een fijne delegatie! Straffe speeches, werkgroepen met thema's als popfeminisme en socialistische liederen zingen, jongsocialisten van Senegal tot Zweden! ❖ Nieuws uit Parijs: na 10 jaar in België, is nu ook in Frankrijk het homohuwelijk na slepende discussies eindelijk goedgekeurd! ❖ De inleefreis in Tunesië bracht een groep leden van Animo naar een land in volle democratische transitie. We ontmoetten er de machtige vakbond UGTT tot het VN Vluchtelingencommissariaat, de Belgische ambassade, de nieuwswebsite Tunesialive, een anticorruptieorganisatie, een clandestiene halebirechtenorganisatie en uiteraard vele boeiende locals. Een reis om niet te vergeten! ❖ We sluiten de zomertex af met het jaarlijkse zomerkamp! Dit keer iets verder, in de achtertuin van Europa: het warme Turkije! We maken er een onvergetelijke editie van met acties, vormingen, debat, sport en vooral lange feestavonden! Tot dan! ❖ Kasper Vanpoucke

A close-up portrait of Sihame El Kaouakibi, a young woman with dark, curly hair, smiling warmly at the camera. She is wearing a white button-down shirt. The background is blurred, showing what appears to be an indoor setting with some greenery.

Let's go urban

... INTERVIEW ...

Interview met Sihame El Kaouakibi

Wat is het project Let's go urban en hoe ben je ermee gestart?

Als student heb ik in Antwerpen een lerarenopleiding gevolgd en was toen veel bezig met de ontwikkeling van mensen in een grootstedelijke context. Doorheen die jaren ben ik steeds kritischer geworden over ontwikkeling, educatie, welzijn en het sociale luik van onze maatschappij. Ik merkte dat de samenleving jongeren blijft onderschatten en dat vind ik een vorm van vernedering. Zeker in het beroepsonderwijs worden mensen vaak ontzettend onderschat.

Toen ik afstudeerde, in de zomer van 2008, ben ik met een kritiektekst die vooral op het jeugdbeleid focuste, naar het bestuur in Antwerpen gestapt. Ik merkte dat er zoveel mogelijkheden waren in het jeugdbeleid, maar dat er eigenlijk heel weinig jongeren door aangetrokken werden. Dit komt door demografische verschuivingen, de verjonging en verarming van de stad en de toenemende diversiteit. Die diversiteit werd mijn inzien nog steeds niet in de maatschappij opgenomen als iets vanzelfsprekends. Ik had er moeite mee dat politiek in een maatschappij anno 2008 op het gebied van diversiteit hard tekort schoot. Dan kan je twee dingen doen: kritisch en pessimistisch zijn of kritisch en optimistisch. Ik heb gekozen voor het tweede.

Vanwaar de term urban culture?

Ik heb meteen aangegeven dat dans en urbanisation mijn passie is - vandaar komt ook de term urban culture, deze term komt niet vanuit de hiphop. De verstedelijking heeft bepaalde kenmerken die jongeren ook hebben. Het is namelijk een ontwikkeling die voortdurend in evolutie is. Je kan het moeilijk vatten en je moet er continu mee zijn. Het is een broedplaats van innovatie, creativiteit en culturele diversiteit en daar moeten we meer mee doen. Zo ben ik in 2009 begonnen met Let's go urban.

Wat wil je met het project bereiken?

Er waren meerdere doelen. Mijn eerste doel was om op kleine schaal in Antwerpen zelf met een aanbod te komen. Zo wou ik aan het toenmalige bestuur laten zien dat het mogelijk is om dagelijks jongeren aan te trekken als je aanbod goed is en je iets serieus aanbiedt. Je moet geen jongeren van straat gaan halen. Ze komen zelf als je aanbod aantrekkelijk genoeg is, aantrekkelijker dan de straat. Ik heb voor dit aanbod meteen geïnvesteerd in goede nationale en internationale docenten, dat is voor mij heel belangrijk. Jongeren

moeten ook in hun vrijetijdsbesteding, dus na school didactisch pedagogische verantwoorde mensen voor hun krijgen.

Het tweede doel was om te zorgen voor een weerspiegeling van de samenleving in onze organisatie. Het is niet omdat ik een Vlaams Marokkaanse ben dat hier enkel jongeren met een Marokkaanse afkomst mogen komen. We hebben een duizendtal leden en je merkt dat er een mooie verhouding is tussen enerzijds Vlamingen en de nieuwe Belg en anderzijds tussen jongens en meisjes. We hebben ook jongeren van een honderdtal etnische achtergronden en vrijwel alle sociale klassen bij ons. We hebben mensen die in erbarmelijke omstandigheden leven, maar we hebben ook mensen die alles in huis hebben. En dat is allemaal oké. Die gasten vinden het ook normaal dat niet iedereen dezelfde afkomst en achtergrond heeft. Ze worden daarmee reeds op school geconfronteerd. Eigenlijk zijn het de ouderen die daar een probleem van maken en die dat nog steeds te weinig als vanzelfsprekend beschouwen.

Ons derde doel is meer beweging op het beleidsvlak te creëren. Op dat vlak zie je reeds dat we beweging hebben gebracht in Antwerpen. Bijna elk stadsdeel heeft nu urban culture in zijn bestuursakkoord en dat is gebaseerd op Let's go urban. Ze komen nu vaak bij ons aankloppen omdat zij ook iets met die urban culture willen doen. Ik vind het niet enkel belangrijk dat zij urban culture opnemen, maar ook dat zij beseffen wat het is. Urban culture is inspelen op verstedelijking en uitdagingen en via sociale innovatie een antwoord bieden.

Je bent veel bezig met onderwijs en hebt al eerder aangegeven dat er veel moet veranderen. Wat loopt er volgens jou momenteel fout?

Er lopen heel veel dingen fout. De ongekwalificeerde uitstroom in het secundair onderwijs is immens in ons land. De demografie in de stad is heel snel gegaan. En niemand heeft daarop ingespeeld, dat merk je. Eigenlijk is het zelfs niet meer vijf voor twaalf, het is vijf na twaalf. We moeten proberen om de klok terug te draaien en dat kan enkel door veel inspanningen te doen. We moeten onder andere na gaan hoe we het curriculum zo kunnen hervormen dat je mensen naar waarde schat en hen toch flexibiliteit kan gunnen. Bij jongere mensen kan het zijn dat ze op dertienjarige leeftijd nog niet volledig ontwikkeld zijn of dat ze plots een boost krijgen op hun 15 jaar, maar dan zitten ze vaak al

vast in het beroepsonderwijs. Het huidige systeem laat niet toe om met een achterstand makkelijk terug naar boven te klimmen. Het curriculum moet gewoon volledig herbekeken worden. Een concreet voorbeeld: elke partij pleit voor taal als belangrijke sleutel voor heel wat zaken. Maar kijk eens hoeveel taal er gegeven wordt in het beroepsonderwijs: zeer weinig. Niet enkel taal is de sleutel maar onderwijs in zijn geheel. Als je jongeren hebt die het onderwijs niet volledig afmaken, dan heb je een probleem. Anderzijds merk je ook vaak dat scholen denken dat het een oplossing is om de verwachtingen naar beneden te halen. Lage verwachtingen, je gaat er ook naar handelen. Als de lat hoger ligt, zullen jongeren meer hun best doen. De lat naar beneden halen is een reflex, maar dat moet je volgens mij echt niet doen. Ook de leerkracht wordt er niet gelukkiger van want ook die wordt niet uitgedaagd. Het onderwijs is een heel ingewikkeld systeem. Daarom is het nodig om het volledige systeem te herbekijken en erna even de tijd nemen om het door externen te laten evalueren.

Hoe kan je jongeren die ook verandering willen brengen hiertoe aansporen?

Ervoor gaan! Het proberen en doen wat ze willen doen. Het is nodig om met heel veel goesting het pessimisme dat er momenteel is, tegen te gaan. Bovendien moeten jongeren ook kritisch naar zichzelf durven kijken. Blijf met realistisch optimisme je ding doen en zorg ervoor dat je verandering teweeg brengt want dat kan je echt wel als individu. Politici hebben dat ook al bewezen. Het enige wat ik jongeren kan aanraden, is dat ze de regie van hun leven in eigen handen nemen. Ik ben blij dat er nu ook jongeren het ver schoppen in de politiek, maar ik vind dat de verjonging nog steeds te weinig doorgedrongen is tot de top. Oudere politici zouden soms sneller een stap opzij moeten zetten voor de nieuwe generatie. Deze verjonging vind ik zeer belangrijk. Al gaat het vaak met vallen en opstaan. Failing is part of the game. Hier wordt een mislukking te vaak gezien als iets negatief waar dat bijvoorbeeld in Amerika een meer aanvaard iets is. Als je niet hebt gefaald heb je niet geleefd. Hier is ambitieus zijn nog iets te vreemds en soms een vies woord. Onze tijdsgeest schreeuwt echter om ambitie. Wij hebben lef, leiderschap en visie nodig. Het is nodig om nu met zeer veel goesting te zeggen: het is aan ons!

Katleen Pirard

ZOMERCAMPAGNE

Animo's Zomercampagne staat dit jaar in het teken van groene ruimte voor iedereen. In de stad en daarbuiten. Meer groen? Ga zelf aan de slag. Van verticale tuinen en daktuintjes in de stad tot overleg met bouwpromotoren over het openstellen van groene ruimten in je stad of dorp. Alleen of met je wijkcomité kan je veel veranderen. Animo zet je alvast op de goede weg, met gratis zonnebloemzaadjes!

Groene ruimte is nodig, in de stad en op het platteland, voor het milieu en voor de mens.

Wat het platteland betreft willen we niet dat Vlaanderen tot de laatste vierkante meter verkaveld wordt, en wat de steden betreft: stadstuintjes, verticale tuinen, openbare parken en groen op je balkon zijn allemaal kleine maar belangrijke stappen naar een meer leefbare stad.

Dat Vlaanderen nu al fel verkaveld is, daar valt buiten niet nog meer verkavelen weinig aan te doen. Toch kunnen we meer doen met de nu beschikbare onbebouwde ruimte. Sommigen pleiten voor een beter gebruik van die ruimte. Leo Van Broeck, voorzitter van de Federatie van de Belgische Architectuurverenigingen: 'Je zou door die nevelvlek van menselijke aanwezigheid een soort groene trui kunnen weven. Daarvoor zou je op elk schaalniveau, van klein naar groot, groene ontwikkeling moeten toelaten. Te beginnen op eenieders kavel. Laat 20 procent van je tuin verwilderen. Laat 30 procent van het buurtpark wild. En ga zo van kavel naar bouwblok naar buurtniveau naar het gewest en uiteindelijk het land. En sluit die groene plekken op elkaar aan [...].' 'Het ecologische systeem zou immers minstens 20 % moeten zijn voor voldoende biodiversiteit en opslagcapaciteit voor CO₂.

Wat onze steden betreft hebben talloze onderzoeken al aangetoond dat mensen gelukkiger en gezonder zijn in steden waar voldoende groene ruimte is voor iedereen. Uit een grootschalig onderzoek in het Verenigd Koninkrijk, waarbij data van 5,000 gezinnen gespreid over een tijdspanne van 17 jaar werd gebruikt, bleek dat wonen in een omgeving met voldoende groene ruimte een significant positief effect op de gezondheid en het welbevinden van mensen heeft. In heel wat wereldsteden wordt er door lokale overheden maar ook door geëngageerde stadsbewoners dan ook massaal ingezet op het leefbaarder maken van de stad, onder andere door meer groene ruimte. Animo hoopt met het haar zomercampagne het belang van groene ruimte voor iedereen extra te benadrukken.

Qué?

Een geïnformeerde Animo'er is er twee waard. En kennis is macht. Daarom voorziet Animo voortaan de alles verhelderende Qué?-rubriek.

Waterval-systeem ★ Het huidige Vlaamse onderwijs heeft de vorm van een waterval. Vele leerlingen beginnen in het ASO van waaruit men kan verder gaan in elke mogelijke andere richtingen in het TSO, KSO of BSO. Vele middelbare school studenten beginnen dus in de hoogste mogelijke richting om de verkeerde redenen en lopen zo vaak een schoolachterstand op of krijgen last van schoolmoeheid. De technische en beroepsopleidingen uit het middelbaar onderwijs kennen een zeer negatieve bijklank t.o.v. het ASO, wat natuurlijk volledig onterecht is. Met Animo pleitten wij voor een grondige hervorming van dit systeem.

Taalbad ★ Leerlingen die een taalbad krijgen worden helemaal ondergedompeld in een vreemde taal. Het is de bedoeling gedurende een bepaalde periode intensief met die taal bezig te zijn in een normale leeromgeving.

Plastic soep ★ Het begrip Plastic soep staat voor een hoog geconcentreerde verzameling van plastic afval in de oceanen, meestal onder het wateroppervlak, die exponentieel groeit doordat de mens meer dan 240 miljoen ton plastic per jaar gebruikt. De reikwijdte van dit verontreinigd gebied is even groot als de oppervlakte van de Verenigde Staten.

Koolstofvoetafdruk ★ Een berekening van de invloed van de uitstoot van broeikasgassen op het milieu, in het bijzonder inzake klimaatverandering. Het wordt berekend voor een bepaald product, een productie-site of een activiteit die we ondernemen. Het is een meting van de uitstoot van broeikasgassen die worden geproduceerd in eenheden van ton of kg van het kooldioxide-equivalent.

Apparentering ★ Is een politieke term voor het toewijzen van 'restzetels' door een systeem van lijstgroepering van lijsten van dezelfde partij over verschillende stemdistricten heen bij parlementsverkiezingen. Het systeem wordt enkel nog toegepast bij provincieraad-verkiezingen.

Structurele begrotingsmaatregel ★ Zijn maatregelen die ervoor zorgen dat de begrotingsdoelstellingen gehaald worden aan de hand van een beleid met maatregelen die niet enkel de geldproblemen oplossen maar ook werken op langere termijn.

Ondertussen in Animoland

Congrestijd is altijd een leuke tijd :: Vol interessante debatten, workshops en ontmoetingen :: Zo vonden SV uit Gent en KP uit Sint-Truiden elkaar :: Ze blijven elkaar trouwens vinden :: Dat was heel duidelijk te zien op de ledendag van sp.a :: Ook een leuke attractie om naar te kijken :: Animo Limburg ontmoette in Brugge de JS uit Nederland :: RD en VI vonden LS en RH wel heel leuk :: Dat was respectievelijk zeer duidelijk te zien en te horen :: Ook zij hebben later nog afgesproken :: Dat weten we uit een zeer betrouwbare anonieme bron :: Dank trouwens aan TB uit Genk :: We zijn overigens nog op zoek naar een betrouwbare bron om de relatiestatussen van NB uit Antwerpen en MW uit Leuven mee te delen :: Wij hebben ook nog een paar medelingen :: Bestuurslid EG heeft een Animini, Håkon, gekregen :: Ze houdt nu al haar hart vast wanneer zijn wilde congresavonturen hier verschijnen :: Stafmedewerker AV houdt het voorlopig op trouwen :: Wie een uitnodiging wil voor het feest kan proberen om cadeautjes op te sturen naar de Grasmarkt :: Tot de volgende :: Dan rapporteren we over een hete zomer

Lentecongres

27 - 28 april 2013 - Brugge

Pride

18 mei 2013 - Brussel

